

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1952 r.

w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowcy dewizowi obowiązani są zgłosić do Narodowego Banku Polskiego określone bliżej w § 2 stanowiące ich własność mienie za granicą nabyte odpłatnie lub nieodpłatnie, jak również mienie za granicą pozostające w ich zarządzie lub użytkowaniu oraz należności pieniężne od zagranicy. Obowiązek ten nie obejmuje mienia i należności zgłoszonych na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Od obowiązku zgłoszenia wolni są:

- 1) krajowcy dewizowi będący jednostkami gospodarki uspołecznionej — co do należności wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 4 podlegających zgłoszeniu z mocy osobnych przepisów,
- 2) krajowcy dewizowi będący obywatelami obcymi — zarówno co do mienia, jak i należności — o ile nie trudnią się oni dokonywaniem we własnym imieniu w celach zarobkowych obrotów handlowych lub usługowych z zagranicą.

§ 2. 1. Zgłoszeniu podlegają:

- 1) zagraniczne pieniądze papierowe i wkłady oszczędnościowe — jeżeli wartość pieniędzy lub wkładów przekracza zł 100;
- 2) złoto i platyna w postaci monet, sztab, półfabrykatów i wyrobów użytkowych — jeżeli łączna waga czystego kruszcu w tych przedmiotach przekracza 50 gramów;
- 3) emitowane za granicą akcje, obligacje, listy zastawne i inne papiery procentowe i dywidendowe oraz kupony od tych papierów;
- 4) wymagalne należności pieniężne z tytułu:
 - a) zysków z przedsiębiorstw i gospodarstw, z nieruchomości i praw rzeczowych na nieruchomościach, z kapitałów itp. — jeżeli suma czystego zysku rocznego z jednego źródła przekracza zł 100 i nie została zaspokojona w ciągu 6 miesięcy od zakończenia danego roku,
 - b) obrotu towarowego, usług, ubezpieczeń, odszkodowań, rent i emerytur, licencji, praw autorskich, kredytu pieniężnego itp. — jeżeli należność w dniu wymagalności przekracza od jednego dłużnika zł 100 i nie została zaspokojona w ciągu 6 miesięcy od dnia wymagalności;
- 5) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe (także oddziały przedsiębiorstw krajowych) oraz gospodarstwa rolne, leśne itp., jak również udziały pieniężne i nie-

pieniężne w tych przedsiębiorstwach i gospodarstwach — bez względu na wartość;

6) nieruchomości nie wchodzące w skład przedsiębiorstw i gospodarstw wymienionych w punkcie 5 lub ich części oraz prawa rzeczowe na takich nieruchomościach — bez względu na wartość.

2. Osoby fizyczne oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej obowiązane są zgłosić ponadto dzieła sztuki, antyki, zbiory biblioteczne, towary, na które nie posiadają pozwoleń przywozu do kraju, oraz przedmioty służące do wykonywania zawodu — jeżeli łączna wartość tego mienia przekracza zł 10.000.

§ 3. 1. Zgłoszenie powinno nastąpić w ciągu 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o nabyciu, objęciu w zarząd lub użytkowaniu mienia, a co do należności od dnia upływu 6-miesięcznego okresu, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 4 — na formularzach ustalonych przez Narodowy Bank Polski. Należności okresowe podlegają jednorazowemu zgłoszeniu.

2. Zgłoszenie mienia (§ 2 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 5, 6) stanowiącego w dniu wejścia w życie rozporządzenia własność jednostek gospodarki uspołecznionej albo pozostającego w ich zarządzie lub użytkowaniu powinno nastąpić w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 4. 1. Osoby fizyczne i prawne, które stały się krajowcami dewizowymi po wejściu w życie rozporządzenia, obowiązane są zgłosić w ciągu 30 dni od dnia nabycia charakteru krajowca dewizowego także wymienione w § 2 i stanowiące ich własność w tym dniu albo pozostające w ich zarządzie lub użytkowaniu mienie za granicą oraz należności od zagranicy, które stały się wymagalne przed tym dniem.

2. Przepis § 1 ust. 2 pkt 2 ma tu odpowiednie zastosowanie.

§ 5. W zgłoszeniu należy podać:

- 1) rodzaj środków płatniczych (walutę) i kwotę, a przy wkładach oszczędnościowych nadto rodzaj wkładu oraz adres instytucji lub osoby przechowującej środki płatnicze albo prowadzącej wkład;
- 2) dokładne określenie przedmiotów ze złota lub platyny, ich wagę i próbę oraz adres przechowującego;
- 3) rodzaj, nazwę i ilość papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tych papierów, instytucję emitującą, walutę, na jaką te papiery opiewają, ich wartość nominalną i adres przechowującego;
- 4) rodzaj i tytuł należności, walutę, wysokość i termin wymagalności oraz osobę i adres dłużnika;

- 5) rodzaj przedsiębiorstwa (oddziału) lub gospodarstwa, jego siedzibę względnie położenie, nieruchomości wchodzące w jego skład, obciążenia na tych nieruchomościach, wysokość kapitału zakładowego (udziału) oraz ogólną wartość przedsiębiorstwa lub gospodarstwa po odliczeniu obciążeń;
- 6) rodzaj, miejsce położenia, obszar, stopień i stan zabudowy nieruchomości (lub ich części) nie wchodzących w skład przedsiębiorstw lub gospodarstw, ustanowione na nich obciążenia oraz ogólną wartość nieruchomości po odliczeniu obciążeń;
- 7) rodzaj, opis i wartość mienia ruchomego, nie wyłączając towaru.

§ 6. Wygaśnięcie prawa własności, zarządu lub użytkowania mienia jak również wygaśnięcie należności podlega zgłoszeniu do Narodowego Banku Polskiego w ciągu 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o wygaśnięciu prawa lub należności.

§ 7. Osoby, na których ciąży obowiązek zgłoszenia, obowiązane są na żądanie Narodowego Banku Polskiego lub władz dewizowych udzielać wszelkich wyjaśnień i dostarczać wszelkich danych dotyczących mienia i należności podlegających zgłoszeniu.

§ 8. Dowodem dopełnienia obowiązku zgłoszenia mienia i należności jest zaświadczenie Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadane go za granicą oraz należności od zagranicy (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 205 i Nr 51, poz. 476).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*